

NA KOUKNUTĀ V ECUADORU I.

NedĀle, 18 duben 2010

Piš, piš, nebo tě seĀere myš. Tak pravila Daniela a mĀ nezbyvalo, neĀ psĀt a teĀ vĀm pĀ™edloĀ naše nově zĀĀitky. Moje manĀelka Joanne i jĀ rĀdi poznĀvĀme cizĀ zemĀ. Cestujeme coby nezávislĀ cestovatele s ruksakem, pouĀívĀme stejnĀ zpĀsob dopravy jako domorodci a spĀme vĀtšinou ve stejnĀch hotelĀch jako domorodci.

Jednak je to levnĀjšĀ, jednak si myslĀme, Ā‰e poznĀme dotyĀnou zemĀ lěpe, neĀ s cestovkou.

MinulĀ rok, kdyĀ jsme byli na dovoleně v Laosu, však zaĀala mĀ drahĀ Āena brblat. Ā‰e jsou i jině kontinenty nĀ Asie a Ā‰e jsou nĀ kterě dokonce blĀ‰a a tak podobnĀ. A protoĀe mĀla (jak jinak a jako vĀdy) pravdu, vydali jsme se do Ameriky. NĀhoda chtĀla tomu, Ā‰e se nĀm do rukou dostal pochvalnĀ ĀlĀnek o Ecuadoru. PrĀy zĀjĀmavĀ zemĀ s dobrou dopravou a nejrĀznĀjšĀmi druhĀ kultur a podnebĀ. Bylo rozhodnuto. Z Vancouveru jsme vyrazili na krĀtkĀ let do Seattle aĀ v odpolednĀch hodinĀch. Zjistili jsme totiĀ‰, Ā‰e kdyĀ tam pĀ™enocujeme, tak nejen Ā‰e ušetĀ™Āme 2 na letenkĀch, ale navíc nebudeme muset vstĀvat na dalšĀ let uĀ ve 4 rĀno. Hotel v Seattle stal jen 40 dolarĀ a tak se z nĀs stali šetrnĀ bohĀĀi, kteĀ™Ā se navíc dobĀ™e vyspali. RannĀm lětem spoleĀnosti United jsme se dostali bez problěmĀ na letištĀ George Bushe (seniora) v texaskěm Houstonu a za hodinu uĀ jsme byli na cestĀ do EkvĀdoru. ChtĀl bych podotknout, Ā‰e jsme svou cestu nastoupili v polovinĀ ledna, tedy krĀtce po teroristickěm ůtoku onoho pĀna s trhavinou ve spodnĀm prĀdle. Mnoho lidĀ nĀm Ā™Ākalo, Ā‰e cesta pĀ™es SpojenĀ stĀty bude svĀzelnĀ, Ā‰e strĀvĀme hodiny pĀ™Ā bezpeĀnostnĀch kontrolĀch a Ā‰e proto zmeškĀme letadla. Nic z toho se ale nekonalo. NejdělšĀ fronta byla 10 minut, všichni celnĀci a pracovníci bezpeĀnostnĀch agentur byli slušnĀ i kdyĀ nĀkteĀ™Ā vypadali unavenĀ, dokĀzali se Āasto usmĀt nebo zĀ‰ertovat. TakĀ‰e: palec nahoru!

HlavnĀ mĀsto EkvĀdoru, Quito (cti kito), leĀĀ ve vĀšce 2800 metrĀ nad moĀ™em. Tedy ve vĀši vrcholu Gerlachovky. Jak vypadĀ takovĀ pĀ™ĀstĀnĀ v hornatěm terěnu, ukazuje tenhle zĀbĀr na youtube:

Quito leĀĀ tĀsnĀ pod rovníkem, takĀ‰e jsme pĀ™ekroĀili rovník - sice poprvě v ĀivotĀ, ale bez jakĀchkoliv ceremoniĀ a rychle jsme i vyzvedli ruksaky, prošli celnĀ a pasovou kontrolou a skoĀili do taxĀku, kterĀ nĀs za 5 dolarĀ vezl prĀzdnĀmi ulicemi do našeho hotelu. Ty prĀzdnĀ ulice nĀs trochu pĀ™ekvapily, protoĀe bylo teprve 11 v noci a Quito mĀ 1,4 milĀony obyvatel. NejspĀš ti zdešĀ obyvatelĀ chodĀ spĀt se slepicemi.

Minuli jsme takě velkĀ digitĀlnĀ teplomĀr, kterĀ ukazoval pouhĀch 14 nad nulou. Nojo, v takově vĀšce nemĀĀ‰e by horko ani na rovníku... V hotĀlku Chicago, kterĀ jsme mĀli zmluvenĀ pĀ™es internet, jsme zazvonili, od rozespalěho recepĀnĀ koupili lĀhev pitně vody, lĀhev piva Pilsener a vyškrĀbali se do našeho pokoje ve 3. poschodĀ. Ā™ĀkĀm vyškrĀbali, protoĀe ve vĀšce 2800 metrĀ se do schodĀ bĀhat nedĀ. Ten nĀš pokoj byl fajn, asi nejlepšĀ v hotelu. VelkĀ, ĀĀstĀ, s balkonem, za 20 dolarĀ pĀ™Āmo perfektnĀ. V noci nĀs sice trochu rušila a projĀdĀjĀjĀ šĀlenou rychlostĀ po ůzkě ulici Rios a pak i nĀkolik rvaĀek, ale jsme spali dobĀ™e. RĀno nĀs Āekalo snĀdanĀ na stĀ™eše hotelu, se slunĀkem a krĀsnĀm vĀhledem na mĀsto i okolnĀ hory; a pak uĀ nezbylo, neĀ vzĀ prĀvodce Lonely Planet a jĀt se podĀvat, co je to vlastnĀ za zemĀ, tahle Republica del Ecuador... Tak, a pĀ™ĀštĀ zas dalšĀ zĀĀitky z našeho putovĀnĀ :-). Mikin a Joanne, ze zemĀ zimy a snĀhu